

[Ib Thyregod.]

forslaget, selv om vi har de betænkeligheder, vi har anført i vor særudtalelse, som vi ikke har kunnet finde genklang for i de øvrige partier.

Vi må mene, at de underændringsforslag, som er stillet, ikke er rigtige, og vi kan derfor ikke godtage dem, men vort principielle standpunkt skulle for så vidt ligge helt klart.

Haunstrup Clemmensen: Rationalisering er jo tidens løsen, og rationalisering må også siges at være dette lovforslags hovedformål. Det er vel derfor kun naturligt, at man i et grundigt udvalgsarbejde har forsøgt at gennemdrøfte, om disse ændringer virkelig var rationaliseringer og var hensigtsmæssige.

Der var allerede under første behandling enighed om, at det ville være i låntagernes interesse, at der var færre hypotekforeninger, og at udlånsområderne i denne forbindelse naturligt måtte gennemgås. Der er også som bekendt i et års tid eller så foregået forhandlinger internt mellem hypotekforeninger, og det vil vel altid for lovgivningsmagten være af værdi, hvis de direkte interesserede parter sagligt og udførligt har gennemdrøftet de problemer, der skal frem til afgørelse.

Vi har med glæde konstateret, at det store flertal af hypotekforeninger har fundet frem til enighed om, hvordan de nye udlånsområders grænser skal være, og forsøger på den måde at finde frem til en rimelig rationalisering inden for foreningernes virke. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke også med interesse har lyttet til de såvel skriftlige som mundtlige henvendelser, Ny jydsk Land-Hypotekforening er fremkommet med. Vi forstår meget vel, at en del af de argumenter, der fremdrages, må have vægt for foreningens nuværende administrationsform, og vi forstår den betænkelighed, der gives udtryk for, ved at udlånsområdet udvides så væsentligt, som tilfældet er. Vi må imidlertid nå til den slutopfattelse, at det ville være meget indgribende ændringer i det forligsgrundlag, der i øvrigt er opnået, der skulle tilvejebringes, hvis man fuldt ud skulle imødekomme Ny jydsk Land-Hypotekfore-

nings interesser og forslag, og jeg tror derfor, vi må sige, at selv om der altså er forståelse for en række af de argumenter, der er fremført, vil det ikke være praktisk muligt at følge de forslag, der er stillet af den pågældende forening, fordi de sammenslutninger, der allerede nu er sket blandt andre foreninger, i virkeligheden derved ville være sket under bristede forudsætninger. På dette grundlag må jeg derfor på mit partis vegne anbefale at stemme imod de af de uafhængige stillede underændringsforslag.

Det er naturligvis helt klart, at de stempel- og tinglysningsbebyrer, der kan blive tale om i forbindelse med sammenslutninger, bør statsmagten give afkald på, netop fordi det er en rationaliseringsforanstaltning.

Jeg vil gerne yderligere gøre opmærksom på, at et andet af de spørgsmål, der har givet anledning til adskillig drøftelse og overvejelse under udvalgsarbejdet, var spørgsmålet om industriens lånemuligheder. Vi har hilst med glæde, at der nu åbnes adgang — ikke pligt, men kun adgang — til for hypotekforeninger også at yde lån til industrielle ejendomme. Jeg vil gerne personlig gøre den yderligere bemærkning, at jeg ikke er overbevist om, at alt dermed er såre godt vedrørende industriens belåning. Jeg tror, man må erkende, at med det kapitalbehov, der er inden for industrien, og med den indretning, der er inden for mange moderne industrivirksomheder, og som gør det muligt at anvende dem også til andre formål, i hvert fald til andre industrielle formål, må man vel også, når kreditforeningsloven skal til behandling, overveje, om der dér med de nuværende grænser i virkeligheden ikke sættes for snævre rammer for mulighederne for at yde lån under sikre og gode vilkår til den danske industri.

Dérudover har som bekendt spørgsmålet om lånenes løbetid givet anledning til mange overvejelser ikke blot i folketingsudvalget, men også fra nationalbankens side.

Det er allerede fremhævet under denne debat, at vi i indeværende folketingsår har forlænget løbetiden for Landbrugets Realkreditinstitut, og derfor ville det måske